

Ось так виглядає українська азбука, писана знаками Морза.

А ті-та (А-зот)	І ті-ті (І-ван)	Т та (Тон)
Б та-ті-ті-ті (Бон-да-рін-на)	Ї ті-та-та-та-ті (Іж, хто го-ло-ден)	У ті-ті-та (У-па-док)
В ті-та-та (Ві-тро-гон)	Й ті-та-та-та (Йди хо-лод-ком)	Ф ті-ті-га-ті (Філ-ан-тро-пи)
Г ті-ті-ті-ті (Га-ра-кі-рі)	К та-ті-та (Ко-лі-но)	Х та-та-та-та (Хо-ло-до-чок)
Ґ та-та-ті (Го-го-дзи)	Л ті-та-ті-ті (Лі-со-ру-би)	Ц та-ті-та-ті (“Цьоця Дорця”)
Д та-ті-ті (До-ли-на)	М та-та (Мо-роз)	Ч та-та-та-ті (Чор-но-го-ра)
Е ті (Ерг)	Н та-ті (Но-га)	Ш та-та-ті-та (Шо-ло-ви-ло)
Є ті-ті-та-ті-ті (Єд-мість го си-ла)	О та-та-та (О-ко-лот)	Щ та-та-ті-та-та (Що-ро-ку мо-роз)
Ж ті-ті-ті-та (Жа-б’є се-ло)	П ті-та-та-ті (При-мо-роз-ки)	Ю ті-ті-та-та (Ю-рій король)
З та-га-ті-ті (Зо-ло-ту-ха)	Р ті-та-ті (Ри-бонь-ка)	Я ті-та-ті-та (Я-ро-шен-ко)
И та-ті-га-та (І-ван)	С ті-ті-ті (Са-га-ра)	Ь та-ті-ті-та (Тон)

Знаки чисел в українській мові вживаємо такі самі, як у міжнародному Морзівському коді.